

SEDELA SEM OB DRAVI

Nekega dne sem se napotila na sprehod ob Dravi. Sezula sem si čevlje, sedla na travo in noge namakala v vodi. Globoko sem bila zamišljena. Naenkrat pa mimo mene pride splav, na njem pa splavar oblečen v stara oblačila. Takoj pomislim, da je to kakšna veselica.

Potem pa opazim, da je splavar na splavu in na celi Dravi čisto sam in ob sebi ima drva. Reče mi : »Ej, dečva, boš sam sedela, al boš tut kaj cunje prala!« Tako zelo čudno je govoril.

Naenkrat opazim, da sem tudi sama oblečena v stara oblačila. Ob sebi imam veliko leseno košaro, v kateri je polno oblačil (cunj). Zraven je stara zarjavela pralna deska. Ni mi preostalo drugega, kot da začnem prati. Prala sem in prala, oblačilom pa ni bilo konca. Splavar me je samo opazoval.

Malo se obrnem in na Grajskem griču opazim veliko graščino. Zaslišim peket konj in zagledam kočijo, na njej pa limbuškega grofa, ki se dere: »Hej, Manca, pridna si bla dans, prid smo te pršli iskat!«

»A je govoril meni ?« sem se spraševala. »Saj mi sploh ni tako ime in nimam pojma, kdo sploh je,« sem si potihem rekla. Vseeno sem vzela stvari in odšla do kočije. » No, pridi že, no!« se je še enkrat zadržal gospod.

Ko smo se začeli voziti, je gospod rekel : »Ja, kako si pa oblečena, saj si vendar grofova hči!« Sedaj sem spoznala, kaj si pravzaprav misli o meni. Ko smo prispeli, so me služkinje oblekle v razkošnejšo obleko in potem so me odpeljale v sobano, kjer smo imeli kosilo. Nato sem odšla v svojo sobano in zaspala.

Ko sem se zbudila, sem ležala na mehki travi ob Dravi. Ob sebi sem imela knjigo, odprto na strani, kjer je bila slika podobna meni. Spodaj je pisalo: Manca Lenbach, hčerka Limbuškega grofa.

Zarja Puh, 6.a